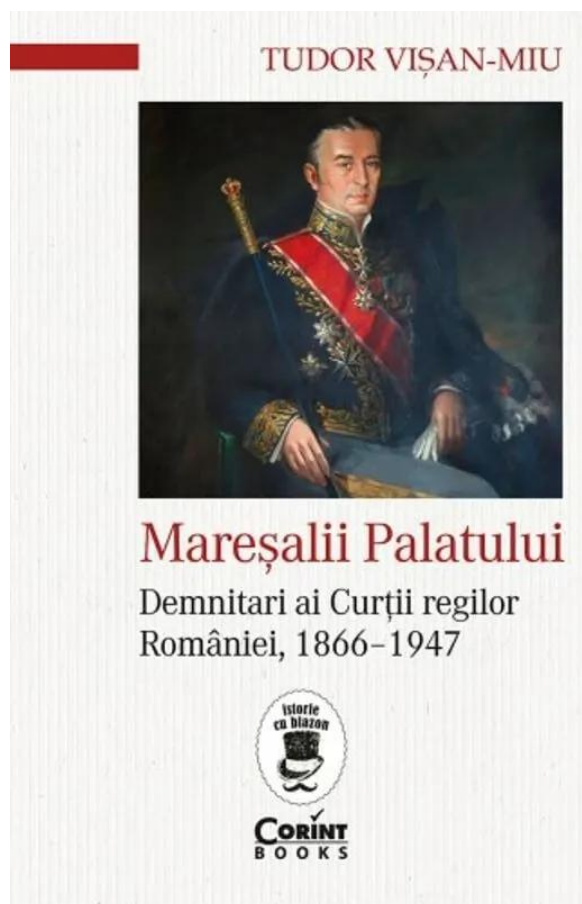

Mareșalii Palatului. Demnitari ai Curții regilor României, 1866-1947. Tudor Vișan-Miu

Leonard-Denis PĂUȘAN-BARNA

Cartea *Mareșalii Palatului* reprezintă o cercetare realizată de Tudor Vișan-Miu care pune accent pe viața pe care mareșalii au avut-o la Curtea Regală a României, portretele, dar și evenimentele din viața lor. Este o cercetare cu foarte multe amănunte, chiar dacă autorul, la un moment dat, riscă să se abată de la subiect. Cu toate acestea, Tudor Vișan-Miu explorează și atribuțiile extinse ale demnitarului, de la gestiunea averii Casei Regale, la elaborarea normelor de protocol și supravegherea relațiilor cu autoritățile statului. Cartea reprezintă un studiu istoric solid, care aduce în atenția cititorilor o instituție și o funcție esențială pentru funcționarea Casei Regale.

Lucrarea *Mareșalii Palatului. Demnitari ai Curții regilor României, 1866-1947*⁷ semnată de Tudor Vișan-Miu, aduce în prim-plan o dimensiune mai puțin cunoscută a istoriei monarhiei românești: rolul și influența mareșalilor din jurul regilor României, în viața politică și monarhică a țării. Menționez că Tudor Vișan-Miu este un istoric care are preocupări pentru cercetarea familiilor monarhice. Acesta a debutat la vârsta de 20 de ani ca autor în cadrul colecției *Istorie cu blazon* a editurii Corint cu volumul *La școală cu Regele Mihai. Povestea Clasei Palatine*. Cartea *Mareșalii Palatului* se deschide cu o introducere în care autorul afirmă că a început această cercetare în cadrul unui program de studii dedicat proceselor modernizării din Europa. Această lucrare referitoare la elita formată din mareșalii din jurul regilor României pare o continuare a tezei de disertație a autorului, care se intitulează *Serviciul Mareșalului și mareșali în slujba Casei Regale a României (1866-1947)*, unde Tudor Vișan-Miu s-a concentrat atât pe serviciul mareșalilor, cât și pe portretele acestora, lucru pe care îl putem identifica și în studiul de față, mult mai dezvoltat și cu o bibliografie mai bogată. Un alt lucru interesant este că Tudor Vișan-Miu a mai publicat alte articole despre această elită în revista *Philohistoriss*, ca de exemplu, *Mareșalii Curții Regelui Mihai I, 1940-1947*. Un alt articol redactat de autor este despre Theodor Văcărescu, care a fost mareșalul Regelui Carol I. Există și alți autori care s-au ocupat de personalitățile militare identificate în

lucrarea lui Vișan-Miu. Unul dintre ei este Dan-Dumitru Crâșmaru, care are o lucrare cu titlul *Elita militară românească în timpul lui Carol I 1866-1914*. Diferența dintre cele două lucrări este că Vișan-Miu pune mai mult accent pe serviciul

⁷ Tudor Vișan-Miu, *Mareșalii Palatului. Demnitari ai Curții regilor României, 1866-1947*, Editura Corint, București, 2022.

militarilor la Curtea Regală și importanța rangului de mareșal, dar nu se limitează la a prezenta elita în jurul unui singur rege. Dan-Dumitru Crâșmaru are o lucrare complexă, dar acesta nu analizează mareșalii care se aflau în jurul tuturor regilor României, ci se axează doar pe militarii din jurul Regelui Carol I. O altă diferență dintre cele două lucrări este că Dan-Dumitru Crâșmaru nu pune accentul doar pe grupul de persoane format din mareșali, ci pe întreaga elită militară, unde i-a menționat și pe generalul Arion, Florescu și așa mai departe. Un aspect important pe care Vișan-Miu îl face este că oferă cititorului explicații clare privind numele de familie menționate în volum, evocând modul în care acestea apar în diverse contexte. El precizează diferențele dintre stilul vechi (iulian) și cel nou (georgian) pentru datele cuprinse între anii 1866-1919. Într-un final, autorul clarifică variantele de denumiri folosite pentru anumite evenimente istorice și introduce explicații utile pentru termenii specializați pe care îi utilizează.

Primul capitol al lucrării descrie serviciul mareșalului la Curtea Regală. Tudor Vișan-Miu încearcă să lămurească proveniența cuvântului „mareșal” și apoi vorbește despre tradițiile de la ceremonialul de Curte ale Valahiei și Moldovei. În acest sens, putem observa o trecere bruscă a autorului de la istoria medievală, la cea modernă. Apoi Tudor Vișan-Miu oferă informații despre venirea lui Carol I în România și despre funcțiile pe care le îndeplinea Theodor Văcărescu în calitate de mareșal. Urmează un capitol despre importanța acestei funcții, fiind urmat de un altul intitulat *O zi din viața Palatului*. Următorul capitol subliniază evenimentele de la Curtea Regală și reglementările specifice. Sunt prezentate în continuare câteva subcapitole despre investiturile înalților prelați, despre ceremoniile de acreditare a șefilor misiunilor diplomatice, despre vizitele princiare și regale. După toate acestea, Vișan-Miu revine la rolul mareșalului în slujba Palatului. În această parte a lucrării pot fi identificate personalități de seamă ale acestei elite ca Leon Mavrocordat, Theodor Văcărescu sau Constantin Barozzi. În capitolul referitor la ierarhia Curții și la mareșalat, este subliniată importanța ofițerilor care făceau

parte din Casa Militară din vremea Regelui Carol I. Autorul încheie acest capitol cu detalii despre funcția marilor demnitari din vremea lui Carol I, până în perioada Regelui Mihai I.

Următorul capitol este intitulat *Portretele mareșalilor* și este urmat de mai multe subcapitole care descriu detaliat nu doar portretele mareșalilor regilor din România, ci și arborele genealogic al acestora. Volumul include o serie de fotografii ale mareșalilor George Filipescu, Theodor Văcărescu, Victor Crețeanu, Constantin Barozzi, Matei Vlădescu, Leon Mavrocordat, Henri Catargi, Paul Angelescu, Nicolae Condeescu, Constantin Ilasievici, Ernest Ballif, Ernest Urdăreanu, Constantin Flondor, Anton Mocioni, Socrate Mardare, Constantin Sănătescu, Ioan Mocioni-Stârcea și Dimitrie Negel. În ultima parte a cărții am identificat descrieri amănunțite despre Curtea Regală a României în timpul celor patru regi.

În loc de concluzii, autorul a preferat să vorbească despre familia regală după perioada comunismului. Tudor Vișan-Miu dorește să transmită cititorului că Arhivele Naționale Istorice Centrale, prin miile de dosare din fondurile de documente ale Casei Regale și familiei regale, oferă posibilitatea unor cercetări privind viața privată a Curții. Cu această afirmație, autorul încurajează și alți cercetători să acceseze aceste fonduri. La capitolul de anexe, pot fi identificate diverse tabele cu denumirea demnitarilor Curții, Șefii Casei Militare Regale din 1881 până în 1947, Administratorii Domeniului Coroanei 1884-1947 și Miniștrii Casei Regale.

Cercetarea lui Tudor Vișan-Miu seamănă foarte mult cu o teză universitară, bogată în note de subsol, documente de arhivă și trimiteri bibliografice. În același timp, putem identifica o asemănare între cartea lui Vișan-Miu și un studiu monografic despre o instituție, dar extins, astfel încât să fie inteligibil și publicului larg. În final, autorul reușește să îmbine rigoarea academică cu un stil accesibil, oferind atât specialiștilor, cât și publicului pasionat de regalitate o imagine clară asupra rolului și importanței funcției de mareșal la Palatul Regal.